Enderrock | Cati Moyà | Actualitzat el 21/03/2023 a les 09:45

O-Erra: «El grup és l'acusat i el públic
és el jutge que ens escolta i decideix»

Parlem amb la banda manacorina O-Erra sobre el seu nou treball, 'Focs artificials'

O-Erra | Aina Maria Cantallops

Si el 2022 va ser l'any de *Tabula rasa*, l'espectacle amb què els manacorins **O-Erra** van aconseguir el Premi Enderrock de la Música Balear al millor directe, enguany serà el de *Focs artificials* (Blau Produccions, 2023). El quart disc de la banda suposa un abans i un després en la seva carrera, una explosió de color que convida a ballar des del minut zero.

Amb 'Focs artificials' vos heu proposat fer un canvi radical cap a una sonoritat més ballable però mantenint l'essència... Quina seria, en tot cas, la vostra essència?
Pau Franch (cantant): La veritat és que no la sabria definir. El que sabem és que després dels tres discos que hem publicat fins ara, quan la gent escolti el nou, tot i que és molt diferent dels anteriors, li semblarà que sona molt **O-Erra**. Per què? No es pot explicar.
Feliu Palma (bateria): Crec que té a veure amb la manera de contar les històries, perquè ja hi pot haver electrònica, tecno o disco, que des del primer minut que la gent escolti aquest disc sabrà que

som nosaltres.

En el pla musical és un viatge en el temps que comença als anys setanta i arriba a l'actualitat. Ha estat un canvi orgànic o intencionat?
P.F: Ens ha sortit així! La veritat és que després dels altres discos havíem arribat a un punt en què ens autoexigíem un canvi. Teníem ganes d'experimentar amb altres sonoritats i distanciar-nos del pop-rock clàssic de guitarra, baix i bateria. La part més important del procés han estat els referents, la música en què ens emmirallam en comparació amb el primer disc, *Carretera i manta* (Blau, 2018). Abans eren grups locals, i ara són els números u de les llistes del Billboard nord-americà.
F.P: Cadascú dels membres de la banda escolta música molt diversa, i per això també quan mesclam les idees surten coses diferents. Ara bé, també hem trescat molt per la música dels vuitanta a la recerca d'un so *vintage*... D'alguna manera, hem volgut tornar enrere per actualitzar la nostra música, i d'aquesta mescla n'ha sortit *Focs artificials*.
P.F: També cal dir que el que anàvem a cercar a la música dels anys vuitanta ho hem acabat trobant en discos actuals. Per exemple, no hi ha dubte que **Harry Style**s és una de les influències més clares que tenim.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=g9021w1CUSA
La gravació del disc també ha estat diferent. Fins ara Pau Franch componia una base i entre tots la completàveu. I, en aquest cas, ho heu fet pràcticament tot des de zero a l'estudi... Com heu viscut aquest procés?
P.F: La gravació ha estat lenta, llarga... i molt pensada. Hi ha cançons que abans d'arribar a la versió final, n'hem fet fins a quatre gravacions. Eren proves que escoltàvem i funcionaven però encara vèiem que hi mancava qualque cosa, i seguíem fins que la trobàvem. Hi havia dies d'estudi en què en lloc de gravar ens dedicàvem hores i hores a escoltar referències i a analitzar atentament la música que ens agradava. Això sí, per gravar un disc tan diferent en la producció i composició era necessari haver fet els anteriors, experimentant durant tot el procés fins a arribar on som ara.
F.P: Crec que la paraula clau ha estat madurar. Ho hem fet com a persones i com a músics i som en un punt en què quan ens ajuntam tot flueix. No hi ha *egos*, tots som molt transparents i això es reflecteix a l'hora de compondre i de conviure. No som només un grup de música, som un grup humà al cap i a la fi.

Del que no hi ha dubte és que estau molt satisfets amb el resultat... Creieu que 'Focs artificials' és el vostre millor disc?
P.F: Estam molt contents i il·lusionats, està ben clar. Sempre quan acabem de gravar un disc pensem que és el millor que hem fet. En aquest cas és una il·lusió conjunta perquè l'hem fet entre tots. I per això també tenim moltes ganes que la gent el pugui escoltar i compartir el gran canvi que hem fet.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=zgMcEWstDxk
Teniu por de la resposta del públic?
F.P: Presentar un disc amb tantes novetats ens fa il·lusió... però també una mica de por, a mem com es rebrà. Molta gent ens diu que ens permetrà arribar a un públic nou, i tant de bo que sigui així. Ara bé, sempre pens que és com un judici: **O-Erra** és l'acusat i el públic és el jutge que ens escolta i decideix. Al cap i a la fi d'ells depenen les reproduccions, els ?m'agrada' i les entrades dels concerts.
P.F: Potser hi haurà gent que no ens havia escoltat mai i ara ho farà. I també n'hi pot haver que veuran que sabem fer qualque cosa més que "Això és mel", que tenim coses millors que aquesta cançó! En definitiva, tant de bo aquest disc ens pugui obrir portes a nova gent, i alhora que el nostre públic pugui gaudir i ballar-lo, perquè té cançons molt ballables... Tot i que n'hi ha altres que són introspectives, al vinil hi haurà un *bonus track* de "Mig pal" en acústic.

I respecte al directe que estau preparant, en podeu avançar si també tindrà novetats respecte a les gires anteriors?
P.F: Sí, el directe tindrà un concepte molt diferent dels que havíem fet fins ara... Va en línia amb

l'estètica del disc amb una nova escenografia. Als videoclips que ja hem avançat, per exemple "Hater", ja s'intueix cap on anirà tot plegat. De fet, un dels responsables de l'estètica dels clips, Josep Orfila, em va dir: "Aquest vestuari t'està massa bé perquè te'n puguis desfer". I, bàsicament, podem dir que li hem fet cas [Riu].
F.P: Tenim moltes moltes ganes de presentar el disc i de compartir-lo amb el públic, i estam molt agraïts a tothom que ho ha fet possible. Al llarg dels darrers cinc anys, és molta la gent que ens ha acompanyat, ens ha aconsellat i ens ha fet veure que podíem fer les coses d'una altra manera.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=UDmYYE-SIJU